

A mintegy 1,5 m-nyi újkori feltöltés alatt három melléklet nélküli sír, illetve töredéke került elő, keltezésük bizonytalanul a késő római korra tehető.

Alattuk átégett betöltésű római településréteget figyeltünk meg, belőlük viszonylag nagyszámú terra sigillata töredék és más 2–3. századra keltezhető kerámiatöredék került felszínre.

A legmélyebben fekvő jelenségek között megfigyeltünk egy már tavaly a szomszédos telken észlelt K–Ny irányú római árkot, valamint egy melléklet nélküli kora római csecsemő csontvázas sírját. A feltárás legjelentősebb jelensége egy helyben égetett sír volt a szelvény ÉNy-i sarkában. A sekély hamvasztógödörbe az elnagyolt égetés után gödröt ástak, és ebbe egy urnában összegyűjtve helyezték a nagyobb csontokat egy illatszeres üveg kíséretében. Az égetés helyét ezután egy kisebb földhalommal fedték be, amelynek rétegeit a szelvény metszetalában el tudtuk különíteni.

BÍRÓ SZILVIA

168. Győr, Tihanyi úti aluljáró

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró, Á, Kk, Kú

2005. február 25–31. között megelőző régészeti feltárást végeztünk a 16. századtól adatolt úgynevezett Gabonavásártéri győri városi temető DNy-i területén, a kivitelezési munkák ütemezéséhez alkalmazkodva.

Az összesen 500 m² területen 160 temetkezést tártunk fel. A legkorábbi datálható sírok (18. sz.) a DNy-i részen voltak, a legújabbakat (20. sz.) a belső, ÉK-i területen találtuk.

A periodizációt segíti a temetőben É–D irányban húzódó árok (betöltésében 18. századi leletekkel), és kerítésfal (amelynek egy része egységesen 1856–59 között gyártott bélyeges téglákból épült, más részeihez korábbi bontásból származó téglákat használtak fel). Az árok és a fal is korábbi sírokat vágott el, a betöltött árokra később rátemetkeztek.

A rendkívül sűrűn elhelyezkedő, nemegyszer többrétegű, egymást is bolygató temetkezések között korábbi jelenségeket nem lehetett megfigyelni. A sírok földjéből származó kis számú római kori és Árpád-kori leletanyag (edénytöredék) szórványos telepobjektumok egykori jelenlétére utal.

A sírok tájolása Ny–K, ami a telek határai, illetve a belső utak változásait követi. Koporsókat elsősorban az újabb temetkezéseknél sikerült megfigyelni (köztük festett, díszes veretekkel ellátott, illetve bádogborítású is volt). Néhány sír különleges helyzete (kis ládában, zsugorítva, hason) meglepetést okozott. A karok helyzetének változása (nyújtva, a medencére hajtva, derékszögben egymás mellé hajtva, a mellre visszahajtva) a belső időrend kidolgozása után lesz értékelhető. Leglátványosabb leleteinknek a díszes, rézdróttal, gyöngyökkel, fliterekkel kivarrt gyermek-szemfedőket (talán a keresztelőkészítők maradványait) tarthatjuk (egy ilyen sírt in situ emeltünk ki). A leletanyagra jellemző, hogy igen

kevés a viselethez tartozó tárgy (gombok, 2 esetben kapcsolok, 2 párta, pici arany fülbevalópár, rézkarika, vasláncocskák, egy-egy sírban hajcsat illetve fésű), jellemzőbb a túlvilági útravaló (rózsafüzér, kereszték, medálok, Mariazell-i érem, szentkép maradványa, kapszulába hajtogatott imaszöveg). Egyetlen sírkőtöredéket is találtunk, Frantz kezdetű feliratának betűtípusa, helyesírása és névhasználata a 19. sz. első felére utal.

TOMKA PÉTER

169. Hajdúböszörmény, Bakóhát

(Hajdú-Bihar megye) Á

Az M35 autópálya építése során leletmentést végeztünk a 22. sz. lelőhelyen, amely a környezetéből kissé kiemelkedő Bakóhát K-i oldalán fekszik. A leletmentés során egy 30×50 m-es területen észleltünk paticsos, kerámiával és állatcsontokkal kevert foltokat, tűzhelyek és gödrök nyomait, de a nyesést követően kiderült, hogy a munkagépek oly' mértékben bolygatták a lelőhelyet, hogy csupán két mélyebb objektumot tudtunk megfogni. A felszíni és a két gödörből előkerült leletanyag alapján a lelőhelyet az Árpád-korra keltezzük.

A leletmentésen részt vettek az ELTE Régészettudományi Intézet hallgatói.

VÁCZI GÁBOR

170. Hajdúböszörmény, Bocskai tér

(Hajdú-Bihar megye) Kk, Kú

A 2005. szeptember–októberben végzett feltárás elsődleges célja az volt, hogy a 19. századtól fokozatosan elbontott templom körüli erődfalat megtaláljuk. Ezenkívül kutatásokat terveztünk a Bocskai-szobor körüli területen, valamint a templom körüli temető déli részén.

A templom körüli terméskő- és tégladarabokból épített erődfal méreteit, alakját, teljes egészében rekonstruálni lehet, a nagymértékű falpusztulás ellenére is. A K-i és a Ny-i erődfalak 60 m, az északi és déli erődfalak 90 m hosszúak voltak. A legjobb állapotban a keleti fal déli része maradt meg, a 110 cm széles fal egy részét 80 cm vastagságban sikerült megfigyelni. A 80 cm széles É-i falból csak kb. 10 m-nyi, több részletből álló falszakaszt tártunk fel. Ezek a falrészletek azonban pontosan kirajolták az egykori fal irányát, hosszát. A nyugati falból kb. 15 m-nyi két részletből álló, 80 cm széles falszakaszt tudtunk feltárni. A két falrészlet azonban itt is elegendő volt a fal irányának meghatározásához. A déli fal kutatása volt a legnehezebb. Az út melletti szegélykő megbontása nélkül csak egy 20 m hosszú szakaszt tudtunk feltárni. Ebben a szelvényben falszakaszt nem találtunk, csak a fal visszatöltött alapozási árkat figyeltük meg.

A keleti erődfal mindkét sarkán bástya helyezkedett el. A háromnegyed kör alakú DK-i bástyából csak egy félkörív maradt meg. A kb. 7 m átmérőjű, terméskőből és téglából készült falat 1 m széles alapozóárokba építették.

